

ค.ป.ก.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
การประจําเขตที่ประจําพื้นที่ (ค.ป.ก.)

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“บริษัทย่อย” หมายความว่า บริษัทย่อยที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปของสภาวิชาชีพบัญชี

“บริษัทร่วม” หมายความว่า บริษัทร่วมที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปของสภาวิชาชีพบัญชี

ข้อ ๕ มูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท ให้ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

ข้อ ๖ เงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามกฎหมายต้องไม่ต่ำกว่าผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท โดยพิจารณาจากอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ซึ่งคำนวณจากจำนวนเงินกองทุนตามข้อ ๗ หารด้วยจำนวนเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงตามข้อ ๘ และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อย

ในกรณีที่บริษัทใดมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราดังต่อไปนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการกำกับดูแลสถานะการเงินของบริษัทนั้นได้

(๑) ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ อัตราร้อยละหนึ่งร้อยยี่สิบ

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป อัตราร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบ

ข้อ ๗ เงินกองทุนของบริษัทต้องประกอบด้วยผลรวมของเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (tier 1) ตามข้อ ๙ และเงินกองทุนชั้นที่ ๒ (tier 2) ตามข้อ ๑๐

ข้อ ๘ บริษัทต้องคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

- (๑) ด้านประกันภัย
- (๒) ด้านตลาด
- (๓) ด้านเครดิต
- (๔) ด้านการกระจุกตัว
- (๕) ด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย
- (๖) ด้านปฏิบัติการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงแต่ละด้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามเอกสารแนบ ๑ เอกสารแนบ ๒ เอกสารแนบ ๓ เอกสารแนบ ๔ เอกสารแนบ ๕ และเอกสารแนบ ๖ ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย ให้เป็นไปตามเอกสารแนบ ๗ ท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ บริษัทไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงสำหรับมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่สามารถนับเป็นเงินกองทุนได้

ข้อ ๙ เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ประกอบด้วยผลรวมของเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (common equity tier 1 : CET 1) และตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1) ดังต่อไปนี้

(๑) เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของเท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ ได้แก่

๑) เงินทุนชำระแล้วจากการออกหุ้นสามัญหรือเงินทุนที่ได้รับจากสำนักงานใหญ่กรณีเป็นสาขาของบริษัทประกันภัยต่างประเทศ

๒) ส่วนเกินมูลค่าหุ้น (ส่วนต่ำกว่ามูลค่าหุ้นให้แสดงค่าติดลบ)

๓) กำไรสะสม (ขาดทุนสะสมให้แสดงค่าติดลบ)

๔) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคาตามข้อ ๕ กับราคาทุนของสินทรัพย์ลงทุนตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต แต่ไม่รวมถึงอสังหาริมทรัพย์

๕) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคาตามข้อ ๕ กับราคาทุนของอสังหาริมทรัพย์ เฉพาะที่ทำการของบริษัท

๖) สำรองอื่นในส่วนของผู้ถือหุ้น

(ข) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น ได้แก่

๑) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

๒) ค่าความนิยมที่นับเป็นสินทรัพย์ที่ปรากฏอยู่ในงบการเงิน

๓) สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (ยกเว้น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บริษัทมีกรรมสิทธิ์)

๔) สินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน ยกเว้น หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทนำมาวางไว้กับนายทะเบียน และสินทรัพย์ที่บริษัทจัดสรรไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

๕) มูลค่าทรัพย์สินที่ได้มาหรือมีอยู่โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น เว้นแต่อสังหาริมทรัพย์ที่หักค่าเผื่อการด้อยค่าแล้ว

๖) มูลค่าตราสารทุนที่บริษัทลงทุนในบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ให้หักตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก) ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละสิบห้า ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ข) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละห้าสิบ ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ค) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละเจ็ดสิบห้า ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ง) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละหนึ่งร้อย ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ทั้งนี้ บริษัทไม่ต้องหักมูลค่าตราสารทุนในบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ในกรณีที่มีการถือตราสารทุนเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทนั้น หรือในกรณีที่มีการปรับโครงสร้างหนี้กับบริษัทนั้น โดยภายหลังการปรับโครงสร้างหนี้แล้วต้องไม่ทำให้บริษัทมีสถานะบริษัทย่อยและบริษัทร่วมกับบริษัทนั้น หรือกรณีอื่นใดตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

๗) มูลค่าของตราสารทุนที่บริษัทลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมของบริษัท

๘) มูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไว้ด้วยกันกับบริษัท โดยนิติบุคคลอื่นนั้นมีวัตถุประสงค์ในการถือตราสารทุนเพื่อเป็นการเพิ่มทุนให้กับบริษัทตามเอกสารแนบ ๘

(๒) เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงินเท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ได้แก่

๑) เงินที่ได้รับจากการออกหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดไม่สะสม

เงินปันผล

๒) เงินที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย เจ้าหนี้สามัญ เจ้าหนี้ด้อยสิทธิทุกประเภท ตามเอกสารแนบ ๙ และเจ้าหนี้ที่เกิดจากการออกตราสารตามข้อ ๑๐ (๑) (ค) ทั้งนี้ การออกตราสารดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็น และต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(ข) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ได้แก่

๑) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดไม่สะสมเงินปันผล

๒) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน

ทั้งนี้ บริษัทต้องมีจำนวนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ มากกว่าร้อยละแปดสิบของผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ และในเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ของบริษัทต้องมีเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของมากกว่าร้อยละหกสิบห้าของผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ ด้วย

ข้อ ๑๐ เงินกองทุนชั้นที่ ๒ เท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้แก่

(ก) เงินที่ได้รับจากการออกหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดสะสมเงินปันผล

(ข) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคาตามข้อ ๕ กับราคาทุนของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน แต่ไม่รวมถึงที่ทำการของบริษัท

(ค) เงินที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย และเจ้าหนี้สามัญ ตามเอกสารแนบ ๑๐ ทั้งนี้ การออกตราสารดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็น และต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

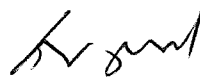
(๒) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้แก่

(ก) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดสะสมเงินปันผล

(ข) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒

(ค) สินทรัพย์ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ที่ติดภาระผูกพัน ยกเว้นสินทรัพย์ที่บริษัทนำมาวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกัน และสินทรัพย์ที่บริษัทจัดสรรไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒



(นายประสงค์ พูนธเนศ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกประกาศฉบับนี้ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (risk based capital : RBC) ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน และยกระดับคุณภาพเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด (total capital available : TCA) รวมถึงปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย

คำนิยาม: สัญญาประกันภัยระยะยาว หมายความว่า สัญญาประกันภัยที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่า ๑ ปี หรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญาและไม่สามารถปรับเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใด ๆ ตลอดอายุสัญญา

สัญญาประกันภัยระยะสั้น หมายความว่า สัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะหรือเงื่อนไขเช่นเดียวกับสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการประเมินสำรองประกันภัยต่ำเกินไปซึ่งอาจไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง และ/หรือในกรณีที่มีประสบการณ์ค่าสินไหมทดแทนสูงกว่าจำนวนสำรองที่บริษัทประเมินไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาว และเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะสั้น

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวเท่ากับภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕ หักด้วย ภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕ ซึ่งคำนวณด้วยวิธีสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๔. การคำนวณภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕

๔.๑ สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่ไม่เข้าลักษณะตาม ๔.๒ ให้ใช้วิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต โดยใช้สมมุติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ และกำหนดให้ใช้ค่าเผื่อความผันผวนของแต่ละประเภทสมมุติฐาน ตามตาราง ๑.๑

ตาราง ๑.๑ ค่าเผื่อความผันผวนของแต่ละประเภทสมมุติฐาน

ประเภทของสมมุติฐาน	ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕
๑. อัตราฆาตกรรม/อัตราการเจ็บป่วย	+/- ๑๘ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
๒. ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย	+ ๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
๓. อัตราการขาดอายุหรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย	+/- ๒๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด

๔.๒ สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุ หรือเอกสารแนบทำกรรมธรรม์ประกันชีวิต ค้ำครองอุบัติเหตุหรือสุขภาพ ที่ไม่มีข้อตกลงค้ำครองการทุพพลภาพบางส่วนหรือสิ้นเชิงหรือ การเจ็บป่วยร้ายแรง ให้ใช้วิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต โดยใช้สมมุติฐาน ที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ คุณด้วย ๑.๔๗

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะสั้นให้คำนวณ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตาม สัญญาประกันวินาศภัย ตามเอกสารแนบ ๑ ทำยประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย ยกเว้นสัญญาประกันกลุ่ม ระยะสั้นให้ใช้ค่าเผื่อความผันผวนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ตามตาราง ๑.๒

ตาราง ๑.๒ ค่าเผื่อความผันผวนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัยจากสัญญาประกันกลุ่มระยะสั้น

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ที่ ๙๕	
	ความเสี่ยงจากสำรอง เบี่ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรอง ค่าสินไหมทดแทน
ความคุ้มครองการเสียชีวิต	๒๓	๑๘
อุบัติเหตุส่วนบุคคล และ สุขภาพ	๔๗	๓๖
อื่น ๆ	๔๗	๓๖

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาหรือมูลค่าของสินทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่ โดยปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อราคาหรือมูลค่าดังกล่าว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในราคาตราสารทุน ราคาอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และราคาหน่วยลงทุน

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงตาม ๒.๑ ๒.๒ ๒.๓ ๒.๔ และ ๒.๕ หักด้วย ผลของการกระจายความเสี่ยงภายในความเสี่ยงด้านตลาดตาม ๘.

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ย

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยน

๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของตราสารทุนแต่ละประเภท และผลรวมของสถานะสุทธิ (net position) ในแต่ละประเภทสินค้าโภคภัณฑ์ กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑

ตาราง ๒.๑ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๒๕
๒. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น และอยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๒๕
๓. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น แต่ไม่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๓๕
๔. infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุนในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย	๑๖
๕. กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙	๘
๖. ตราสารทุนของบริษัท ที.ไอ.ไอ. จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ไทยอินชัวร์เรอส์ด้าเนท จำกัด ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยอื่น รวมถึงบริษัทอื่น ๆ ที่สำนักงานประกาศกำหนดเพิ่มเติม	๒๕
๗. ตราสารทุนอื่นนอกเหนือจาก ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. และ ๖. รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์	๕๐

ตาราง ๒.๒ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อื่น (เป็นไปตามรายชื่อประเทศและดัชนีหลักทรัพย์ของกลุ่มประเทศ developed market ที่สำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด)

รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี	รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี
Australia	S&P/ASX 20	Luxembourg	LuxX Index
Austria	ATX	Netherlands	AEX-INDEX
Belgium	BEL 20	New Zealand	S&P/NZX 50 Index
Canada	S&P/TSX 60	Norway	OBX Index
Denmark	OMX Copenhagen 20	Portugal	PSI 20
Finland	OMX Helsinki 25	Singapore	Straits Times Index
France	CAC 40	South Korea	KOSPI 100
Germany	DAX	Spain	IBEX 35
Hong Kong	Hang Seng Index	Sweden	OMX Stockholm 30
Ireland	ISEQ 20	Switzerland	Swiss Market Index
Israel	TA-35 Index	United Kingdom	FTSE 100
Italy	FTSE MIB	USA	S&P 500
Japan	Nikkei 500		

๔. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากราคาสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานแต่ละประเภท กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓

ตาราง ๒.๓ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจ หรือ เป็นสวัสดิการพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัท ได้แก่ ที่ดิน อาคาร อาคารชุด	๙.๕
๒. อสังหาริมทรัพย์อื่นนอกเหนือจาก ๑. และ ทรัพย์สินดำเนินงาน ได้แก่ ยานพาหนะ เครื่องใช้สำนักงาน และเครื่องสมองกล เป็นต้น	๑๙

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ย สำหรับธุรกิจประกันชีวิต เท่ากับ ผลรวมของ ๕.๑ และ ๕.๒ ดังต่อไปนี้

๕.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยตลาดทั่วไป (general market risk) ซึ่งเกิดจากความไม่สัมพันธ์กัน (mismatching) ของมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย สำหรับธุรกิจประกันชีวิต เท่ากับ ค่าที่มากที่สุดระหว่าง ผลต่างของ ๕.๑.๑ กับ ๕.๑.๒ และผลต่างของ ๕.๑.๑ กับ ๕.๑.๓ ทั้งนี้ มูลค่าเงินกองทุนดังกล่าวต้องมีค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

ดังสมการ : interest rate risk capital = max ($S_{base} - S_{up}$, $S_{base} - S_{down}$, ๐)

๕.๑.๑ S_{base} คือ ผลต่างระหว่าง มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยฐาน โดยที่อัตราดอกเบี้ยฐาน คือ อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ซึ่งเป็นอัตราที่กำหนดไว้ ณ วันที่ทำการประเมิน โดยระยะเวลาของอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับระยะเวลา (duration) ของกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ต้องการหาค่าปัจจุบัน

๕.๑.๒ S_{up} คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่ม

โดยที่ อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่ม เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยฐาน + (อัตราดอกเบี้ยฐาน x shock up rate) ซึ่ง shock up rate มีค่าตามตาราง ๒.๔

๕.๑.๓ S_{down} คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยปรับลด

โดยที่ อัตราดอกเบี้ยปรับลด เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยฐาน - (อัตราดอกเบี้ยฐาน x shock down rate) ซึ่ง shock down rate มีค่าตามตาราง ๒.๔

ทั้งนี้ สินทรัพย์และหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย คือ สินทรัพย์และหนี้สินที่ราคาหรือมูลค่าอาจเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ ไม่ให้บริษัทนำสินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน ซึ่งเป็นรายการหักจากเงินกองทุน (ข้อ ๙(๑)(ข)๔ และข้อ ๑๐(๒)(ค) ของประกาศนี้) มารวมในการคำนวณ และกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ยในที่นี้ หมายถึง กระแสเงินสดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวรวมก่อนการประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕

ตาราง ๒.๔ ค่า shock up rate และ shock down rate ตามระยะเวลา (ปี)

ระยะเวลา (ปี)	shock up rate	shock down rate
๑	๔๕.๐%	๔๐.๐%
๒	๔๔.๐%	๓๙.๐%
๓	๔๓.๐%	๓๘.๐%
๔	๔๒.๐%	๓๗.๐%
๕	๔๑.๐%	๓๖.๐%
๖	๔๐.๐%	๓๕.๐%
๗	๓๙.๐%	๓๔.๐%
๘	๓๘.๐%	๓๓.๐%
๙	๓๗.๐%	๓๒.๐%
๑๐	๓๖.๐%	๓๑.๐%
๑๑	๓๕.๐%	๓๐.๐%
๑๒	๓๔.๐%	๒๙.๐%
๑๓	๓๓.๐%	๒๘.๐%
๑๔	๓๒.๐%	๒๗.๐%

ระยะเวลา (ปี)	shock up rate	shock down rate
๑๕	๓๑.๐%	๒๖.๐%
๑๖	๓๐.๐%	๒๕.๐%
๑๗	๒๙.๐%	๒๔.๐%
๑๘	๒๘.๐%	๒๓.๐%
๑๙	๒๗.๐%	๒๒.๐%
๒๐	๒๖.๐%	๒๑.๐%
๒๑	๒๕.๐%	๑๙.๘%
๒๒	๒๔.๐%	๑๘.๖%
๒๓	๒๓.๐%	๑๗.๔%
๒๔	๒๒.๐%	๑๖.๒%
๒๕	๒๑.๐%	๑๕.๐%
๒๖	๒๐.๐%	๑๔.๐%
๒๗	๑๙.๐%	๑๓.๐%
๒๘	๑๘.๐%	๑๒.๐%
๒๙	๑๗.๐%	๑๑.๐%
มากกว่าหรือเท่ากับ ๓๐	๑๖.๐%	๑๐.๐%

๕.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังกล่าวสำหรับตราสารหนี้ แต่ละประเภท โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ ลำดับการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้

๕.๒.๑.๑ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่ระบุไว้ในข้อ ๕.๒.๒

๕.๒.๑.๒ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย

๕.๒.๑.๓ ในกรณีที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

๕.๒.๒ การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้

๕.๒.๒.๑ ตราสารหนี้ที่ออก สั่งจ่าย รับรอง รับอวัล หรือค้ำประกัน โดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินไทย ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท กำหนดให้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐

๕.๒.๒.๒ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่ยังไม่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง แต่ไม่เกินระดับความเสี่ยง (risk grade) ที่ระดับ ๒

๕.๒.๒.๓ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๕.๒.๒.๔ ตราสารหนี้อื่นนอกเหนือจาก ๕.๒.๒.๑ ๕.๒.๒.๒ และ ๕.๒.๒.๓ ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๕.๒.๓ สำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกไม่เกิน ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๒.๕ และสำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกมากกว่า ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๒.๖

ตาราง ๒.๕ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะสั้นตามอันดับความน่าเชื่อถือ*

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	T1+	F1+ (THA)	A-1+	P-1	F1+	AMB-1+
	T1	F1 (THA)	A-1		F1	AMB-1
๒	T2	F2 (THA)	A-2	P-2	F2	AMB-2
๓	T3	F3 (THA)	A-3	P-3	F3	AMB-3
๔	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	AMB-4

ตาราง ๒.๖ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะยาวตามอันดับความน่าเชื่อถือ*

ระดับความเสี่ยง (risk grade) ของตราสารหนี้						
ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA	
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-	
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A
	A	A (THA)	A	A2	A	A-
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-	

ระดับความเสี่ยง (risk grade) ของตราสารหนี้						
ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	B+
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-	
๕	-	-	BB+	Ba1	BB+	B
			BB	Ba2	BB	B-
			BB-	Ba3	BB-	
๖	BB+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	BB+ (THA) หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B1 หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	C++ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ

*หมายเหตุ: กรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้สอดคล้องกับอันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่เทียบเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๕ และ ตาราง ๒.๖ ในการพิจารณา ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้

๕.๒.๔ การพิจารณาระยะเวลาของตราสารหนี้ ให้พิจารณาจากรยะเวลาคงเหลือ (time to maturity : TTM) ของตราสารหนี้ โดยแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑: ระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน

กลุ่มที่ ๒: ระยะเวลามากกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี

กลุ่มที่ ๓: ระยะเวลามากกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี

กลุ่มที่ ๔: ระยะเวลามากกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี

กลุ่มที่ ๕: ระยะเวลามากกว่า ๕ ปี

๕.๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ ตามตาราง ๒.๗ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๕.๒.๑ ๕.๒.๒ และ ๕.๒.๓ และระยะเวลาของตราสารหนี้ตาม ๕.๒.๔

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๒.๕ และ ๒.๖ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงระดับ ๔ โดยกำหนดให้พิจารณาระยะเวลาคงเหลือจากรยะเวลาคงเหลือของกองทุนรวมนั้นหรืออายุเฉลี่ยของตราสารหนี้ในกองทุนรวมนั้น หากไม่ทราบให้ถือว่ามียุทธศาสตร์คงเหลือมากกว่า ๕ ปี

ตาราง ๒.๗ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๓๐%	๐.๓๕%	๐.๔๐%	๐.๔๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๖ เดือน ถึง ไม่เกิน ๑ ปี	๐.๖๕%	๐.๗๐%	๐.๗๕%	๐.๘๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๑ ปี ถึง ไม่เกิน ๓ ปี	๑.๓๐%	๑.๕๐%	๑.๗๕%	๒.๐๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๓ ปี ถึง ไม่เกิน ๕ ปี	๒.๕๕%	๒.๗๐%	๓.๗๐%	๔.๗๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
๕ ปีขึ้นไป	๓.๗๐%	๔.๐๐%	๕.๔๕%	๗.๓๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%

๖. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยน เท่ากับ ความเสี่ยงภัยของอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิของแต่ละสกุลเงินคูณด้วยค่าความเสี่ยงร้อยละ ๘

โดยความเสี่ยงภัยของอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิ คือ ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของสถานะซื้อสุทธิหรือสถานะขายสุทธิ ของแต่ละสกุลเงิน ดังสมการต่อไปนี้

$$\text{fix risk capital} = \sum |\text{net currency exposure}| \times 8\%$$

๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง ๗.๑ ๗.๒ และ ๗.๓ ของแต่ละประเภทการลงทุน

๗.๑ มูลค่าหน่วยลงทุน (net asset value : NAV) ณ วันประเมิน

๗.๒ สัดส่วนของประเภทการลงทุน ตามรายงานรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุด หรือรายงานรอบระยะเวลา ๖ เดือนล่าสุด ที่มีการเผยแพร่มาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ก่อนวันประเมินราคา หรือหากไม่มี ให้ใช้ตามที่กำหนดในหนังสือชี้ชวนส่วนสรุปข้อมูลสำคัญ (fund fact sheet) ล่าสุด โดยแบ่งเป็นตราสารทุน อสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ เงินฝาก ตราสารหนี้ และอื่น ๆ

๗.๓ ค่าความเสี่ยงตามประเภทการลงทุน

๗.๓.๑ ตราสารทุน ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๒ อสังหาริมทรัพย์ ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑๙

๗.๓.๓ สินค้าโภคภัณฑ์ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๔ อื่น ๆ นอกจาก ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ และ ๗.๓.๓ ที่ไม่ใช่เงินฝากและตราสารหนี้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน ให้พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็น ต่อไปนี้

๑) มูลค่าของหน่วยลงทุนในส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้ เงินฝากกับสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ให้นำส่วนดังกล่าวแยกออกไปรวมไว้ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยให้ถือว่าระยะเวลาของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ดังกล่าวเท่ากับระยะเวลาคงเหลือของหน่วยลงทุน

๒) กรณี หน่วยลงทุนที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากคำนวณเงินกองทุนตาม ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ ๗.๓.๓ และ ๗.๓.๔ ตามแต่กรณีแล้วนั้น ให้นำมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวมารวมในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยนตาม ๖. ด้วย

๓) กรณี หน่วยลงทุนที่ไปลงทุนในหน่วยลงทุนซึ่งไม่สามารถแยกความเสี่ยงตามประเภทการลงทุนได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๘. ผลของการกระจายความเสี่ยง (diversification effect) ภายในความเสี่ยงด้านตลาดเท่ากับ ผลต่างระหว่าง ๘.๑ และ ๘.๒

๘.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงรวมด้านตลาดก่อนการกระจายความเสี่ยง (total market risk capital before diversification) ที่คำนวณจากผลรวมของเงินกองทุนตาม ๓. ๔. ๕. และ ๖.

๘.๒ ค่ารากที่สองของยอดรวมผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ (square of sum) โดยผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ ให้คำนวณจากผลคูณของค่า ๘.๒.๑ ๘.๒.๒ และ ๘.๒.๓ ดังต่อไปนี้

๘.๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ i (market risk capital_i)

๘.๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ j (market risk capital_j)

๘.๒.๓ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท (ρ_{ij}) ตามตาราง ๒.๘

ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ i และ j สามารถเป็นความเสี่ยงด้านตลาดประเภทเดียวกันได้ ดังสมการต่อไปนี้

diversification effect = total market risk capital before diversification - square of sum

$$\text{square of sum} = \left\{ \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^4 (\text{market risk capital}_i \times \text{market risk capital}_j \times \rho_{ij}) \right\}^{1/2}$$

ตาราง ๒.๘ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท

ประเภทของความเสี่ยงด้านตลาด	อัตราดอกเบี้ย (j = 1)	ตราสารทุนและ สินค้าโภคภัณฑ์ (j = 2)	อสังหาริมทรัพย์ (j = 3)	อัตราแลกเปลี่ยน (j = 4)
อัตราดอกเบี้ย (i = 1)	๑๐๐%	๒๕%	๕๐%	๒๕%
ตราสารทุนและสินค้าโภคภัณฑ์ (i = 2)	๒๕%	๑๐๐%	๗๕%	๒๕%
อสังหาริมทรัพย์ (i = 3)	๕๐%	๗๕%	๑๐๐%	๒๕%
อัตราแลกเปลี่ยน (i = 4)	๒๕%	๒๕%	๒๕%	๑๐๐%

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการที่คู่สัญญาของบริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงหรือภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญา หรือจากการที่คู่สัญญาถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังต่อไปนี้

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมอื่นนอกจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ

๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ ยกเว้นตราสารอนุพันธ์

๒.๖ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังกล่าวสำหรับตราสารหนี้แต่ละประเภทโดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ ลำดับการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้

๓.๑.๑ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๒

๓.๑.๒ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย

๓.๑.๓ ในกรณีมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

๓.๒ การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้

๓.๒.๑ ตราสารหนี้ที่ออก สั่งจ่าย รับรอง รับอาวัล หรือค้ำประกัน โดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินไทย ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท กำหนดให้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐

๓.๒.๒ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่ยังไม่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง แต่ไม่เกินระดับความเสี่ยง (risk grade) ที่ระดับ ๒

๓.๒.๓ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๒.๔ ตราสารหนี้อื่นนอกเหนือจาก ๓.๒.๑ ๓.๒.๒ และ ๓.๒.๓ ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๓ สำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกไม่เกิน ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๑ และสำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกมากกว่า ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๒

ตาราง ๓.๑ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะสั้นตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	T1+	F1+ (THA)	A-1+	P-1	F1+	AMB-1+
	T1	F1 (THA)	A-1		F1	AMB-1
๒	T2	F2 (THA)	A-2	P-2	F2	AMB-2
๓	T3	F3 (THA)	A-3	P-3	F3	AMB-3
๔	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	AMB-4

ตาราง ๓.๒ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะยาวตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA	
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-	
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A
	A	A (THA)	A	A2	A	A-
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-	

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	B+
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-	
๕	-	-	BB+	Ba1	BB+	B
			BB	Ba2	BB	B-
			BB-	Ba3	BB-	
๖	BB+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	BB+ (THA) หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	B1 หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	C++ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ

***หมายเหตุ: กรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่เทียบเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๑ และ ตาราง ๓.๒ ในการพิจารณาระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้

๓.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภทเท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๓.๓ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๓.๑ และ ๓.๒ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑.๕๐

ตาราง ๓.๓ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้

ระดับความเสี่ยง (risk grade)	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ค่าความเสี่ยง(ร้อยละ)	๐.๐๑	๐.๓๕	๐.๕๐	๑.๕๐	๔.๐๐	๑๔.๐๐

๔. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าเงินให้กู้ยืมดังกล่าวซึ่งหักด้วยสำรองที่กันไว้ โดยเฉพาะสำหรับเงินให้กู้ยืม (specific provision) (ถ้ามี) สำหรับแต่ละประเภทของอสังหาริมทรัพย์จำนอง กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๔

ตาราง ๓.๔ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

ประเภทของอสังหาริมทรัพย์จำนอง	อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อมูลค่าหลักประกัน	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย	น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	๒.๘
	ตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๙๐	๖.๐
	เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ ^(๑)	๘.๐
๒. อสังหาริมทรัพย์อื่น นอกจาก ๑.	น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	๖.๔
	ตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๙๐	๘.๐
	เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ ^(๑)	๑๒.๐

^(๑) เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ หมายความว่า เงินให้กู้ยืมที่ค้างชำระมาแล้วไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน รวมถึงเงินให้กู้ยืมที่มีอัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อมูลค่าหลักประกันมากกว่าร้อยละ ๙๐

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืม นอกเหนือจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของเงินให้กู้ยืมแต่ละประเภท กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๔

ตาราง ๓.๕ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนเงินให้กู้ยืมอื่นนอกจาก เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

ประเภทเงินให้กู้ยืม	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซิ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน / เงินลงทุนให้เข้าซื้อ	๑๔.๐
๒. เงินให้กู้ยืมแก่พนักงานและตัวแทนของบริษัท	๗.๐
๓. เงินให้กู้ยืมแก่บุคคลอื่น (ยกเว้น เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน)	๑๔.๐
๔. เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน	๐.๐
๕. เงินให้กู้ยืมอื่น นอกจาก ๑. ๒. ๓. และ ๔.	๑๔.๐

๖. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๑ กับ ๖.๒

๖.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสัญญาประกันภัยต่อที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่างสินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิที่มีกับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๖ หรือตาราง ๓.๗ แล้วแต่กรณี

๖.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน เท่ากับร้อยละหนึ่งร้อยของสินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิของสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน และ/หรือสัญญาประกันภัยต่อที่เข้าข่ายต้องขอรับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต และไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

๖.๓ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิตาม ๖.๑ และ ๖.๒ เท่ากับ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ หักด้วย หนี้สินจากการประกันภัยต่อ โดย

๖.๓.๑ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๓.๑.๑ ๖.๓.๑.๒ ๖.๓.๑.๓ และ ๖.๓.๑.๔

๖.๓.๑.๑ เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ (amount deposit on reinsurance treaties)

๖.๓.๑.๒ เงินค้างรับเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (due from reinsurers)

๖.๓.๑.๓ สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเพื่อความผันผวน (reinsurance recoveries on technical reserve without PAD)

๖.๓.๑.๔ ลูกหนี้ประกันภัยต่ออื่น (other reinsurance receivables)

๖.๓.๒ หนี้สินจากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๓.๒.๑ ๖.๓.๒.๒ และ ๖.๓.๒.๓

๖.๓.๒.๑ เงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ (amount withheld on reinsurance treaties)

๖.๓.๒.๒ เงินค้างจ่ายเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (due to reinsurers)

๖.๓.๒.๓ เจ้าหนี้ประกันภัยต่ออื่น (other reinsurance payables)

ตาราง ๓.๖ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อกรณีผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัย

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ^(๒) ของผู้รับประกันภัยต่อ	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตั้งแต่ร้อยละ ๓๐๐ ขึ้นไป	๑.๖
๒. ตั้งแต่ร้อยละ ๒๐๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๓๐๐	๒.๘
๓. ตั้งแต่ร้อยละ ๑๕๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๒๐๐	๔.๐
๔. น้อยกว่าร้อยละ ๑๕๐	๘.๐

^(๒) ใช้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนจากรายงานการดำรงเงินกองทุนประจำไตรมาสล่าสุดก่อนวันประเมิน

ตาราง ๓.๗ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ

ระดับความเสี่ยง	อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อ ^(๓)				ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best	
๑	AAA	Aaa	AAA	A++	๑.๖
	AA+	Aa1	AA+	A+	
	AA	Aa2	AA		
๒	AA-	Aa3	AA-		๒.๘
	A+	A1	A+	A	
๓	A	A2	A	A-	๔.๐
	A-	A3	A-		

อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อ ^(๓)					ค่าความ เสี่ยง (ร้อยละ)
ระดับความ เสี่ยง	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best	
๔	BBB+ BBB BBB-	Baa1 Baa2 Baa3	BBB+ BBB BBB-	B++ B+	๘.๐
๕	BB+ BB BB-	Ba1 Ba2 Ba3	BB+ BB BB-	B B-	๑๕.๐
๖	B+ B B-	B1 B2 B3	B+ B B-	C++ C+	๒๕.๐
๗	CCC+ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	Caa1 หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	CCC+ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	C หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	๔๘.๕

^(๓) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศมีอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ ทั้งนี้ ในกรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่เทียบเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๗ ในการพิจารณา ระดับความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ

ทั้งนี้ กรณีผู้รับประกันภัยต่อเป็นคณะผู้ร่วมรับประกันภัยของลloyd (Lloyd's syndicate) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของลloyd

๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของสินทรัพย์แต่ละประเภท กับค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๘

ทั้งนี้ กรณีเงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของค่าความเสี่ยงได้ตามตาราง ๓.๘ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับ ร้อยละ ๔

ตาราง ๓.๘ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ จำแนกตามประเภทของสินทรัพย์

ประเภท		ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. เงินสด		๐.๐
๒. เงินฝากสถาบันการเงิน/ใบรับฝากเงิน/บัตรเงินฝาก (เฉพาะจำนวนเงินที่ไม่มีการันตี ^(๔))	แบ่งตามระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดได้ถอน	
	ระยะเวลาไม่เกิน ๑ เดือน	๐.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๒๕
	ระยะเวลามากกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน	๐.๕
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๑) ^(๕)	๑.๖
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๒) ^(๕)	๔.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๓) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๔) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๕) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๖) ^(๕)	๑๒.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ)	๑๒.๐
๓. บัญชีเดินสะพัดสำนักงานใหญ่		๐.๐
๔. สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดต่อบัญชี		๐.๐
๕. ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า		๐.๐
๖. เบี้ยประกันภัยค้ำรับสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุ ที่ค้ำชำระเกินกว่า ๖๐ วัน นับแต่วันเริ่มคุ้มครองตามสัญญา		๑๒.๐
๗. รายได้จากการลงทุนค้ำรับ	ค้ำรับจาก รัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย ธนาคารออมสิน หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินไทย ที่เป็นสกุลบาท /เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน /เงินปันผลที่ประกาศแล้วของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลนั้นต้องชำระให้กับผู้ถือตราสาร	๐.๐
	เงินปันผลที่ประกาศแล้วของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งพ้นกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลนั้นต้องชำระให้กับผู้ถือตราสาร	๑๐๐.๐
	อื่น ๆ	อ้างอิงจากหลักเกณฑ์ของตราสารหนี้ตาม ๓.
๘. สินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน		๐.๐

^(๔) จำนวนเงินที่ไม่การันตี หมายถึง จำนวนเงินที่เกินกว่าจำนวนเงินที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ทั้งนี้ เงินฝากกับธนาคารออมสินให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐ และเงินฝากกับธนาคารต่อไปนี้ให้ใช้ค่าความเสี่ยงตามจริงแต่ไม่สูงกว่า ๐.๘%

๑) ธนาคารอาคารสงเคราะห์

- ๒) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
- ๓) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- ๔) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ๕) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

^(๔) เงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ที่มีระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดได้ถอนมากกว่า ๑๒ เดือน ให้พิจารณาระดับความเสี่ยงตามอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน โดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ตาม ๓.๒ โดยอนุโลม

๘. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่ายุติธรรมที่มีค่าเป็นบวกของตราสารอนุพันธ์แต่ละประเภท ณ วันประเมิน กับ ค่าความเสี่ยง โดยการพิจารณาประเภทตราสารอนุพันธ์ และการกำหนดระดับ ความเสี่ยงของตราสารอนุพันธ์ให้อ้างอิงจากหลักเกณฑ์ของตราสารหนี้ตาม ๓. โดยอนุโลม

ทั้งนี้ตราสารอนุพันธ์ที่มีการซื้อขายผ่านตลาดที่เป็นทางการ (organized exchange) ไม่ต้องนำมาคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่ออกโดยผู้ออกตราสารรายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้รายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการถือครองอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานมากเกินไป หรือจากการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศมากเกินไป หรือจากการเอาประกันภัยต่อกับบริษัทใดบริษัทหนึ่งมากเกินไป

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว เท่ากับ ผลรวมของ

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุน

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ

๓. การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุนอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน และสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ เท่ากับมูลค่าสินทรัพย์ส่วนที่เกินจากขีดจำกัดที่กำหนดไว้ ตามตาราง ๔.๑

ตาราง ๔.๑ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวในสินทรัพย์แต่ละประเภท ยกเว้น กรณีการเอาประกันภัยต่อ

ประเภท		ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของสินทรัพย์รวม)
๑. ตราสารหนี้ (ต่อผู้ออกตราสารหนี้แต่ละราย) ^(๑)	มิได้จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๕.๐
	จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๑๐.๐
	สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน รวมถึง บริษัทร่วมหรือบริษัทย่อยในกลุ่มสถาบันการเงินนั้น	๒๐.๐
๒. ตราสารทุน (ต่อผู้ออกตราสารทุนแต่ละราย) ^(๒)	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรืออยู่ในดัชนีราคาหลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๑๕.๐
	มิได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรือมิได้อยู่ในดัชนีราคาหลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๕.๐
๓. หลักทรัพย์ที่เป็นหน่วยลงทุน (ต่อกองทุน)		๑๐.๐

ประเภท		ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของสินทรัพย์รวม)
๔. เงินให้กู้ยืมที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นประกัน	ลูกหนี้แต่ละราย	๑.๐
	รวมลูกหนี้ทุกราย	๒.๕
๕. อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน		๑๕.๐
๖. สินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (รวมทุกสกุลเงิน) ^(ม)		๒๐.๐

^(๑) ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสารเป็นรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย ไม่ต้องนำมูลค่าของตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมารวมในการคำนวณ

^(๒) กรณีของตราสารทุน ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการกระจุกตัวและเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดของตราสารทุนใดจะต้องมีค่าไม่เกินมูลค่าของตราสารทุนนั้น ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของตราสารทุน เท่ากับ $a - (a \times b)$ โดยที่

a คือ มูลค่าของตราสารทุนที่เกินขีดจำกัดที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๑

b คือ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนตามตาราง ๒.๑ (เอกสารแนบ ๒)

^(๓) หมายถึง มูลค่าของผลรวมระหว่างสถานะซื้อสุทธิ และสถานะขายสุทธิ ของทุกสกุลที่แปลงค่าเป็นเงินบาทแล้ว

๔. การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ (ไม่รวมกรณีการประกันภัยต่อทางการเงิน) ให้ใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังต่อไปนี้

๔.๑ ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย เท่ากับ มูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจากผู้รับประกันภัยต่อรายนั้นที่เกินจากขีดจำกัดของการกระจุกตัวที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๒ หักด้วย มูลค่าเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อของผู้รับประกันภัยต่อรายเดียวกัน ทั้งนี้ มูลค่าสุทธิของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงในส่วนนี้จะต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า ๐

๔.๒ ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับความเสี่ยงรวมของผู้รับประกันภัยต่อในแต่ละระดับความเสี่ยง (เฉพาะกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ) เท่ากับ มูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนของผู้รับประกันภัยต่อในแต่ละกลุ่มตามระดับความเสี่ยงที่เกินจากขีดจำกัดของการกระจุกตัวที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๓

ทั้งนี้ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ (ตาม ๔. เอกสารแนบ ๔) และ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ (ตาม ๖. เอกสารแนบ ๓) ของผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย ต้องมีค่าไม่เกินมูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวน ของผู้รับประกันภัยต่อรายนั้น หักด้วย มูลค่าเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อของผู้รับประกันภัยต่อรายเดียวกัน

ตาราง ๔.๒ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย

ระดับความเสี่ยง ของผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย	ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของผลรวมของสำรองประกันภัย ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจาก ผู้รับประกันภัยต่อทุกราย)
๑. ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัย ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต	๕๐
๒. ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีระดับความเสี่ยง ๑ ถึง ๔ (ตามตาราง ๓.๗ เอกสารแนบ ๓)	๕๐
๓. ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีระดับความเสี่ยง ๕ ถึง ๗ (ตามตาราง ๓.๗ เอกสารแนบ ๓)	๒๕

ตาราง ๔.๓ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับความเสี่ยงรวมของผู้รับ
ประกันภัยต่อในแต่ละระดับความเสี่ยง (เฉพาะกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ)

กลุ่มของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ตามระดับความเสี่ยง***	ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของผลรวมของสำรองประกันภัย ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจาก ผู้รับประกันภัยต่อทุกราย)
๑. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๑ ถึง ๓	ไม่มี
๒. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๔	๕๐
๓. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๕ ถึง ๗	๒๕

*** การพิจารณาระดับความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในตาราง
๓.๗ เอกสารแนบ ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนมากมาขอเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยพร้อมกันหรือในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจส่งผลให้บริษัทประสบปัญหาในการจัดหาแหล่งเงินทุนหรือนำสินทรัพย์ออกจำหน่ายในระยะเวลาอันสั้น เพื่อชดเชยให้กับผู้เอาประกันภัยที่มาขอเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย เท่ากับ ๒.๑ หักด้วยผลรวมระหว่าง ๒.๒ กับ ๒.๓ แต่ทั้งนี้ต้องมีมูลค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

ตั้งสมการ:

$$\text{surrender risk capital} = \max(0, \text{CSV} - (\text{PL} + \text{other risks}))$$

๒.๑ มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (cash surrender value: CSV) ของทุกกรมธรรม์ประกันภัยที่มีผลบังคับอยู่ ณ วันประเมิน

๒.๒ มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ (policy liability: PL) ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๒.๓ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงอื่นทั้ง ๕ ด้าน (other risks) ได้แก่ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว และเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ซึ่งคำนวณตามเอกสารแนบ ๑ เอกสารแนบ ๒ เอกสารแนบ ๓ เอกสารแนบ ๔ เอกสารแนบ ๖ และได้รับผลการกระจายความเสี่ยงซึ่งคำนวณตามเอกสารแนบ ๗ ของประกาศฉบับนี้

๒.๔ วิธีการคำนวณเป็นไปตามตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ บริษัท ก. มีข้อมูล ดังนี้

มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ๑,๐๐๐ ล้านบาท

มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๗๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ๑๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว ๒๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ๒๐ ล้านบาท

ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างด้านประกันภัยและด้านสินทรัพย์ ๒๗ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} \max (0, 1,000 - (700 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 27)) \\ &= \max (0, 1,000 - 1,013) \\ &= \max (0, -13) \\ &= 0 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ ๒ บริษัท ข. มีข้อมูล ดังนี้

- มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ๑,๐๐๐ ล้านบาท
- มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๖๕๐ ล้านบาท
- เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท
- เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท
- เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ๑๐๐ ล้านบาท
- เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว ๒๐ ล้านบาท
- เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ๒๐ ล้านบาท
- ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างด้านประกันภัยและด้านสินทรัพย์ ๑๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} \max (0, 1,000 - (650 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 10)) \\ &= \max (0, 1,000 - 980) \\ &= \max (0, 20) \\ &= 20 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านด้านปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวจากระบบการดำเนินงานภายในองค์กร บุคลากร ระเบียบปฏิบัติ หรือการบริหารงานที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางการเงิน

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ เท่ากับ เบี้ยประกันภัยรวบรวมก่อนการประกันภัยต่อ (gross written premium) ในช่วง ๑๒ เดือนล่าสุด คูณ ค่าความเสี่ยงร้อยละ ๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย

ผลของการกระจายความเสี่ยง (diversification effect) ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านการประกันภัย เท่ากับ ผลต่างระหว่าง ๑. และ ๒.

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัยก่อนการกระจายความเสี่ยง (total insurance risk capital before diversification) ที่คำนวณได้ตามเอกสารแนบ ๑ รวมกับเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ก่อนการกระจายความเสี่ยง (total asset risk capital before diversification) ซึ่งประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านเครดิต ที่คำนวณจากผลรวมของเงินกองทุนตามเอกสารแนบ ๒ และเอกสารแนบ ๓

๒. ค่ารากที่สองของยอดรวมผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ (square of sum) โดยผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ ให้คำนวณจากผลคูณของ ๒.๑ ๒.๒ และ ๒.๓ ดังต่อไปนี้

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทที่ i (asset & insurance risk capital_i)

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทที่ j (asset & insurance risk capital_j)

๒.๓ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์แต่ละประเภท (ρ_{ij}) ตามตาราง ๗

ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย ประเภทที่ i และ j สามารถเป็นความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทเดียวกันได้ ดังสมการต่อไปนี้

diversification effect = total asset & insurance risk capital before diversification - square of sum

$$\text{square of sum} = \left\{ \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \left(\text{asset \& insurance risk capital}_i \times \text{asset \& insurance risk capital}_j \times \rho_{ij} \right) \right\}^{1/2}$$

ตาราง ๗ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย

ประเภทของความเสี่ยง	ความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ (j = 1)	ความเสี่ยงด้านประกันภัย (j = 2)
ความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ (i = 1)	๑๐๐%	๗๕%
ความเสี่ยงด้านประกันภัย (i = 2)	๗๕%	๑๐๐%

แนวทางการพิจารณารายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (common equity tier 1 : CET 1) สำหรับมูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไขว้กันกับบริษัท ประกันชีวิต

มูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไขว้กันกับบริษัทประกันชีวิต โดยนิติบุคคลอื่นนั้นมีวัตถุประสงค์ในการถือตราสารทุนเพื่อเป็นการเพิ่มทุนให้กับบริษัทประกันชีวิต ให้หักมูลค่าตราสารทุนเฉพาะส่วนที่ถือที่ไขว้กันในบริษัทดังกล่าว ออกจากเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตทั้งจำนวน ทั้งนี้ ให้รวมถึงการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทดังกล่าวด้วย กล่าวคือ ถ้าบริษัทประกันชีวิต ก. ลงทุนในตราสารทุนของบริษัท ข. จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท และบริษัท ข. ก็ลงทุนในตราสารทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาท ในกรณีนี้ กำหนดให้หักเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาท

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนับตราสารทางการเงินเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1)

ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1) จะต้องมีความสำคัญ ครบทุกข้อ ดังนี้

๑. ได้รับชำระเงินครบเต็มจำนวน
 ๒. ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตเลิกกิจการ ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ จะได้รับชำระเงินในลำดับหลังจากเจ้าหนี้บุริมสิทธิ ผู้เอาประกัน/ผู้ถือกรมธรรม์/ผู้รับผลประโยชน์ เจ้าหนี้สามัญ และเจ้าหนี้ด้อยสิทธิทุกประเภท ซึ่งรวมถึงผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ของบริษัทประกันชีวิต นั้น
 ๓. ออกจำหน่ายโดยไม่มีหลักประกันหรือการค้ำประกันหรือการรับประกันโดยบริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตที่จะทำให้มีสิทธิในการเรียกร้องเหนือกว่าเจ้าหนี้ประเภทอื่น
 ๔. ไม่มีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนรวมทั้งต้องไม่มีเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจให้บริษัทประกันชีวิตไถ่ถอนก่อนกำหนด (no incentive to redeem) เช่น ไม่มีการกำหนดอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นในลักษณะขั้นบันได (no step-up)
 ๕. บริษัทประกันชีวิตต้องไม่ทำให้ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ เกิดความคาดหวังว่าบริษัทประกันชีวิตจะไถ่ถอนหรือซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ก่อนครบกำหนด และต้องไม่ส่งสัญญาณต่อตลาดให้เกิดการคาดหวังว่าสำนักงานจะอนุญาตให้มีการไถ่ถอนก่อนครบกำหนด
 ๖. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ หลังจาก ๕ ปีนับจากวันที่ได้ออกตราสารนั้น ทั้งนี้ การไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อ :
 - ๖.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ดังกล่าวมายังสำนักงานก่อนการดำเนินการไถ่ถอนไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน
 ทั้งนี้ แผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนที่บริษัทประกันชีวิตเสนอจะต้องมีการออกตราสารทางการเงินที่มีคุณภาพที่เท่ากันหรือดีกว่าเพื่อทดแทนตราสารเดิมที่จะไถ่ถอนในทันทีหรือก่อนการไถ่ถอน และการออกตราสารทดแทนนั้นต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการดำรงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตนั้น และ
 - ๖.๒ บริษัทประกันชีวิตสามารถพิสูจน์ได้ว่าการไถ่ถอนนั้นจะไม่ส่งผลให้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตนั้นลดต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สำนักงานกำหนด
- ทั้งนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทประกันชีวิตอาจไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ก่อน ๕ ปี ได้ โดยการไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ใน ๖.๑ และ ๖.๒ ข้างต้นด้วย
- ๑) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายภาษีอันส่งผลให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของบริษัทประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป หรือ
 - ๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านเงินกองทุนอันส่งผลให้ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่เคยนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ อยู่เดิมมีความสำคัญไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ใหม่ โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถือตราสารก่อน หากไม่มีข้อตกลงหรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้ไถ่ถอนในกรณีดังกล่าวได้

๗. บริษัทประกันชีวิตสามารถซื้อคืน^๑ ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการซื้อคืน และแผนการทดแทนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ดังกล่าวมายังสำนักงานเพื่อพิจารณา เป็นรายกรณี

๗.๒ บริษัทประกันชีวิตจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อคืน ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ อย่างเคร่งครัดด้วย

๘. การจ่ายดอกเบี้ยและผลตอบแทนอื่นใดของตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุน ชั้นที่ ๑ ต้องมีลักษณะดังนี้

๘.๑ บริษัทประกันชีวิตต้องมีอำนาจเต็มที่ในการยกเลิกการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทน อื่นใดเมื่อใดก็ได้ โดยห้ามมีข้อกำหนดในสัญญาว่าบริษัทประกันชีวิตจะต้องจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทน อื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ เมื่อมีการจ่ายผลตอบแทนให้ผู้ถือตราสาร ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ อย่างไรก็ตาม หากบริษัทประกันชีวิตไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ บริษัทประกันชีวิตนั้น ไม่สามารถจ่ายผลตอบแทนให้กับผู้ถือตราสารที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของได้

๘.๒ ไม่สะสมผลตอบแทน (non-cumulative) และการไม่จ่ายผลตอบแทนไม่ถือเป็น การผิดนัดชำระ

๘.๓ บริษัทประกันชีวิตต้องมีสิทธิที่จะยกเลิกการจ่ายดอกเบี้ยและผลตอบแทนอื่นใด ให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ หากมีความจำเป็นต้องชำระเงินตาม หนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นที่ถึงกำหนด

๘.๔ ในปีที่บริษัทประกันชีวิตนั้นไม่มีผลกำไรหรือมีขาดทุนสะสม ห้ามมิให้บริษัท ประกันชีวิตจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้แก่ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ โดยจะจ่ายผลตอบแทนได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากสำนักงานเป็นรายกรณีไป โดยสำนักงานจะพิจารณา จากปัจจัยความมั่นคงของบริษัทประกันชีวิต เช่น ฐานะเงินกองทุน ความสามารถในการทำกำไร และ ระดับของกำไรสะสม เป็นต้น

๘.๕ ตราสารทางการเงินที่ออกต้องไม่ระบุอัตราผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปรอื่นใดที่มีความ สัมพันธ์กับความเสียด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตเอง กล่าวคือ ต้องไม่มีการปรับผลตอบแทน ของตราสารเมื่อความเสียด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๑๐. ตราสารทางการเงินที่สามารถนับเงินที่ได้รับจากการออกตราสารนั้นเป็นเงินกองทุน ชั้นที่ ๑ ได้ ต้องมีลักษณะครบทุกข้อ ดังนี้

๑๐.๑ สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้ในระหว่างการดำเนินการ ใกล้เคียงกับหุ้นสามัญ (absorb losses on a going-concern basis) โดยต้องมีเงื่อนไขระบุใน สัญญาว่า

^๑ ทั้งนี้ การซื้อคืนเป็นการซื้อขายด้วยความสมัครใจของผู้ถือตราสาร (ผู้ขาย) และบริษัทประกันชีวิตผู้ออก (ผู้ซื้อ) ตามราคาตลาดลง กันและสามารถซื้อคืนเพียงบางส่วนได้ ต่างจากการไถ่ถอนที่เป็นการชำระหนี้คืนให้แก่ผู้ถือตามราคาที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน โดย หากมีการระงับไว้ในข้อตกลง หรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้สามารถไถ่ถอนได้ ผู้ถือตราสารจะต้อง ถูกไถ่ถอนทั้งหมดโดยไม่สามารถปฏิเสธการขอไถ่ถอนได้

๑๐.๑.๑ สามารถแปลงเป็นหุ้นสามัญได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้น มีอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (CET 1) ต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (TCR) หรือ CET 1 ratio ต่ำกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตนั้นกำหนดไว้ (trigger point) ทั้งนี้ อัตราที่กำหนดต้องสูงกว่า ๖๕% หรือ

๑๐.๑.๒ สามารถลดมูลค่าตราสารดังกล่าวลง (write down) ได้เมื่อ CET 1 ratio ต่ำกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตกำหนดไว้ โดยการแปลงเป็นหุ้นสามัญและการลดมูลค่าตราสารดังกล่าวลงจะต้องก่อให้เกิดผลครบทุกประการ ดังนี้

๑๐.๑.๒.๑ ลดภาระจากการเรียกร้องเงินคืนของผู้ถือตราสาร หรือลดจำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตต้องนำมาใช้ในการไถ่ถอนเมื่อบริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนได้ อีกทั้งยังเป็นการลดภาระการจ่ายผลตอบแทนทั้งในรูปดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนอื่นใดของตราสารดังกล่าวด้วย

๑๐.๑.๒.๒ การลดมูลค่าตราสารหรือการแปลงเป็นหุ้นสามัญต้องส่งผลให้เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

๑๐.๑.๒.๓ สำหรับมูลค่าของตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนที่จะถูกลดมูลค่าลงหรือแปลงเป็นหุ้นสามัญต้องมีมูลค่าอย่างน้อยทำให้ CET 1 ratio กลับมาอยู่ในระดับสูงกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตนั้นกำหนดไว้ (trigger point) แต่หากไม่เพียงพอบริษัทประกันชีวิตนั้นต้องตัดเป็นหนี้สูญหรือแปลงเป็นหุ้นสามัญทั้งจำนวน

๑๐.๒ สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้นมีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้^๒ (at the point of non-viability) เพื่อรองรับ gone-concern basis โดยต้องมีเงื่อนไขระบุในสัญญาว่า

๑๐.๒.๑ สามารถแปลงเป็นหุ้นสามัญ หรือ

๑๐.๒.๒ สามารถตัดเป็นหนี้สูญได้ เมื่อทางการตัดสินใจจะเข้าช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทประกันชีวิตนั้น

๑๑. บริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง รวมทั้งบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ให้การสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินทั้งโดยตรงและทางอ้อมแก่บุคคลใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง เช่น การที่บริษัทร่วม/ย่อยของบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้ซื้อตราสารทางการเงินดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งสำนักงานจะไม่อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตนับตราสารดังกล่าวตามจำนวนที่บริษัทร่วม/ย่อยนั้นลงทุนเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

๑๒. ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่บริษัทประกันชีวิตออกจะต้องไม่มีเงื่อนไขที่จะชดเชยให้แก่ผู้ถือตราสารทางการเงิน หากตราสารที่บริษัทประกันชีวิตออกใหม่ภายในเวลาที่กำหนด มีผลตอบแทนที่ดีกว่าตราสารทางการเงินเดิม (recapitalisation)

^๒ ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ (๑) บริษัทประกันชีวิตอาจมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ และเจ้าหน้าที่ (๒) เงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตลดลงถึงระดับที่จะกระทบต่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ และเจ้าหน้าที่ (๓) บริษัทประกันชีวิตไม่สามารถเพิ่มทุนได้ด้วยตัวเอง เช่น ไม่สามารถหาผู้ลงทุนมาฟื้นฟูกิจการได้ เป็นต้น

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนับตราสารทางการเงินเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒

ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. ได้รับชำระเงินครบเต็มจำนวน
 ๒. ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตเล็กกิจการ ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ จะได้รับชำระเงินในลำดับหลังจากเจ้าหนี้บุริมสิทธิ ผู้เอาประกัน/ผู้ถือกรมธรรม์/ผู้รับผลประโยชน์ และเจ้าหนี้สามัญของบริษัทประกันชีวิตนั้น
 ๓. ออกจำหน่ายโดยไม่มีหลักประกันหรือการค้ำประกันหรือการรับประกันโดยบริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตที่จะทำให้มีสิทธิในการเรียกร้องเหนือกว่าเจ้าหนี้ประเภทอื่น
 ๔. เป็นตราสารที่มีกำหนดเวลาในการชำระหนี้ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี และในช่วง ๕ ปีสุดท้ายก่อนครบกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องทยอยลดการนับเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ (amortisation) ตามวิธีเส้นตรง (straight line basis) และต้องไม่กำหนดเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจให้บริษัทประกันชีวิตไถ่ถอนก่อนกำหนด (no incentive to redeem) เช่น ไม่มีการปรับเพิ่มอัตราผลตอบแทนให้สูงขึ้นในลักษณะขั้นบันได (no step-up)
 ๕. บริษัทประกันชีวิตต้องไม่ทำให้ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ เกิดความคาดหวังว่าบริษัทประกันชีวิตจะไถ่ถอนหรือซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ก่อนครบกำหนด
 ๖. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้หลังจาก ๕ ปีนับจากวันที่ได้ออกตราสารนั้น ทั้งนี้ การไถ่ถอนจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อ :
 - ๖.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานโดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ดังกล่าวมายังสำนักงานก่อนการดำเนินการไถ่ถอนไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ทั้งนี้ แผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนที่บริษัทประกันชีวิตเสนอจะต้องมีการออกตราสารทางการเงินที่มีคุณภาพที่เท่ากันหรือดีกว่าเพื่อทดแทนตราสารเดิมที่จะไถ่ถอนในทันทีหรือก่อนการไถ่ถอน และการออกตราสารทดแทนนั้น ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการดำรงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตนั้น
 - ๖.๒ บริษัทประกันชีวิตสามารถพิสูจน์ได้ว่าการไถ่ถอนนั้นจะไม่ส่งผลให้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตนั้นลดต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สำนักงานกำหนด และ
 - ๖.๓ สำนักงานเห็นว่า การไถ่ถอนก่อนกำหนดนั้นจะไม่ส่งผลให้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงต่ำกว่าที่สำนักงานกำหนด โดยพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตในระยะเวลา ๓ ปี ภายใต้สมมติฐานว่าไม่มีการเพิ่มทุนใหม่
- ทั้งนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทประกันชีวิตอาจไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ก่อน ๕ ปีได้ โดยการไถ่ถอนจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ใน ๖.๑ ๖.๒ และ ๖.๓ ข้างต้นด้วย
- ๑) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายภาษีอันส่งผลให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของบริษัทประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป หรือ

๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านเงินกองทุนอันส่งผลให้ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่เคยนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ อยู่เดิมมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ใหม่ โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถือตราสารก่อน หากไม่มีข้อตกลงหรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้ถ้อยแถลงในกรณีดังกล่าวได้

๗. บริษัทประกันชีวิตสามารถซื้อคืน ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการซื้อคืน และแผนการทดแทนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ดังกล่าวมายังสำนักงานเพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

๗.๒ บริษัทประกันชีวิตจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ อย่างเคร่งครัดด้วย

๘. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิเลื่อนกำหนดเวลาในการชำระดอกเบี้ยตามตราสารออกไปได้หากบริษัทประกันชีวิตนั้นไม่มีกำไรจากการดำเนินงานและไม่จ่ายเงินปันผลสำหรับหุ้นสามัญและไม่จ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑

๙. ตราสารทางการเงินที่ออกต้องไม่ระบุอัตราผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปรอื่นใดที่มีความสัมพันธ์กับความเสถียรด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตเอง กล่าวคือ ต้องไม่มีการปรับผลตอบแทนของตราสารเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๑๐. บริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิต ต้องไม่ซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง รวมทั้งบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ให้การสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมแก่บุคคลใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง เช่น การที่บริษัทร่วม/ย่อยของบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้ซื้อตราสารทางการเงินดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งสำนักงานจะไม่อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตนับตราสารดังกล่าวตามจำนวนที่บริษัทร่วม/ย่อยนั้นลงทุนเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

๑๑. สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้นมีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้^๑ (at the point of non-viability) เพื่อรองรับ gone-concern basis โดยต้องมีเงื่อนไขระบุในสัญญาว่า (๑) สามารถแปลงเป็นหุ้นสามัญ หรือ (๒) สามารถตัดเป็นหนี้สูญได้ เมื่อทางการตัดสินใจจะช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทประกันชีวิตนั้น

^๑ ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ (๑) บริษัทประกันชีวิตอาจมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ และเจ้าหน้าที่ (๒) เงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตลดลงถึงระดับที่จะกระทบต่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ และเจ้าหน้าที่ (๓) บริษัทประกันชีวิตไม่สามารถเพิ่มทุนได้ด้วยตัวเอง เช่น ไม่สามารถหาผู้ลงทุนมาฟื้นฟูกิจการได้ เป็นต้น